

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-80-171>

УДК 336.77:330.131.7

ОСОБЛИВОСТІ БАНКІВСЬКОГО КРЕДИТУВАННЯ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

FEATURES OF BANK LENDING UNDER CONDITIONS OF UNCERTAINTY

Тимошенко Марина Вікторівна

кандидат технічних наук,
доцент кафедри обліку, фінансів та банківської справи,
Державний вищий навчальний заклад
«Приазовський державний технічний університет»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0288-9750>

Бондаренко Анастасія Вадимівна

здобувач другого рівня вищої освіти,
Державний вищий навчальний заклад
«Приазовський державний технічний університет»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-7926-5453>

Tymoshenko Maryna, Bondarenko Anastasiia

State Higher Education Institution «Pryazovskyi State Technical University»

Визначальна риса сьогодення – турбулентність економічного середовища. У статті розкрито особливості банківського кредитування в умовах економічної невизначеності, що зумовлює підвищення ризиків і зміну поведінкових стратегій фінансових установ. Мета статті – дослідити особливості банківського кредитування в умовах невизначеності, визначити фактори економічної нестабільності, а також окреслити напрями адаптації кредитної політики банків до зростання ризиків і мінливості фінансового середовища. Досліджено, як ці фактори впливають на структуру кредитних портфелів, обсяги кредитування, рівень резервування та ліквідність банківського сектору. Обґрунтовано, що ефективна кредитна політика має ґрунтуватися на принципах гнучкості, збалансованості та технологічної інноваційності. Результати дослідження мають практичне значення для формування стратегій ризик-менеджменту та удосконалення кредитної діяльності банків у мінливому фінансовому середовищі.

Ключові слова: банківське кредитування, економічна невизначеність, кредитна політика, ризик-менеджмент, фінансова стабільність, адаптація банків, цифровізація.

The article reveals the features of bank lending under conditions of economic uncertainty, which lead to increased risks and changes in the behavioral strategies of financial institutions. The main factors of economic instability are identified, including inflationary pressure, currency volatility, fluctuations in the key interest rate, political and regulatory unpredictability, military risks, and the decline of business activity. The modern banking system operates in a constantly changing economic environment, which necessitates a thorough analysis of lending processes in the context of growing uncertainty. The dynamics of macroeconomic indicators, changes in fiscal and monetary policy, the impact of military actions, energy and financial shocks form a complex field of risks in which banks must ensure the stability of their operations. The purpose of the article is to explore the features of bank lending under uncertainty, identify the factors of economic instability, and outline the directions for adapting banks' credit policies to the growth of risks and the volatility of the financial environment. The study examines how these factors influence the structure of credit portfolios, lending volumes, reserve levels, and liquidity in the banking sector. The article emphasizes the need to adapt credit policy to instability through strengthening analytical tools, using digital technologies in scoring models, diversifying credit portfolios, developing risk transfer systems, and implementing proactive borrower monitoring. It is substantiated that effective credit policy should be based on the principles of flexibility, balance, and technological innovation, ensuring the stability of the banking system even during periods of heightened uncertainty. It is emphasized that the effectiveness of bank lending depends on the coordination of actions of the state and the banking system. The research results have practical significance for developing risk management strategies and improving banking credit activities in a dynamic financial environment.

Keywords: bank lending, economic uncertainty, credit policy, risk management, financial stability, adaptation of banks, digitalization.

Постановка проблеми. У сучасних умовах економічної нестабільності банківське кредитування виступає одним із ключових інструментів забезпечення економічної активності, фінансування бізнесу та підтримки споживчого попиту. Водночас саме кредитна діяльність банків є найбільш чутливою до впливу зовнішніх і внутрішніх факторів невизначеності. Глобальні шоки останніх років – пандемія COVID-19, енергетична та продовольча кризи, війна в Україні, інфляційний тиск і волатильність фінансових ринків – суттєво трансформували кредитні процеси, змусивши банки переглядати підходи до оцінки ризиків, структурування кредитних портфелів та взаємодії з клієнтами.

В умовах невизначеності підвищується роль банків у підтримці фінансової стабільності, особливо у країнах із трансформаційною економікою. Український банківський сектор, адаптуючись до нових викликів, демонструє здатність до оперативного реагування на зміни ринкового середовища. Водночас ризики неповернення кредитів, коливання валютних курсів, зниження платоспроможності позичальників та обмежений доступ до ресурсів створюють додатковий тиск на кредитну політику. Невизначеність середовища змушує банки формувати гнучкі стратегії управління ліквідністю, посилювати аналітичну складову оцінки кредитоспроможності та застосовувати нові інструменти моніторингу ризиків.

Особливістю сучасного етапу є зростання значущості цифрових технологій у кредитному процесі. Використання систем штучного інтелекту, автоматизованих скорингових моделей, аналізу великих даних дозволяє банкам підвищити точність прогнозування кредитних ризиків і швидкість прийняття рішень. Водночас цифровізація не усуває невизначеність, а радше переводить її в нові площини – кіберризики, інформаційну асиметрію, загрози операційної стійкості. Це потребує переосмислення підходів до управління ризиками та розробки адаптивних моделей кредитування, здатних забезпечити баланс між прибутковістю та безпекою.

Крім того, в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення української економіки зростає потреба у цільових кредитних продуктах для малого та середнього бізнесу, аграрного сектору, інфраструктурних і соціальних проєктів. Державна політика підтримки кредитування через програми гарантування, компенсації відсоткових ставок та співпрацю

з міжнародними фінансовими інституціями стає важливим фактором активізації кредитного ринку. Проте ефективність цих інструментів залежить від узгодженості дій держави та банківської системи, а також від здатності оцінювати ризики в умовах високої невизначеності.

Отже, дослідження особливостей банківського кредитування в умовах невизначеності є актуальним і має практичне значення для розробки механізмів забезпечення фінансової стабільності, підвищення ефективності ризик-менеджменту та формування нових моделей взаємодії банків із суб'єктами економічної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Фінансові ринки та банківський сектор характеризуються високим рівнем чутливості до впливу невизначеності, що істотно впливає на динаміку кредитування, поведінку фінансових установ і загальну стабільність системи. Економічна невизначеність формується під впливом змін у політиці держави, податкових і монетарних рішеннях, торговельних обмеженнях та інституційних коливаннях. У періоди підвищеної невизначеності банки схильні зменшувати обсяги кредитування, демонструючи обережність у прийнятті рішень та знижуючи чутливість до змін відсоткових ставок [4; 12].

Рівень економічної невизначеності зазвичай визначається через аналіз частоти згадування термінів, пов'язаних з економікою, політикою та ризиками у засобах масової інформації, що дозволяє кількісно оцінювати її динаміку [2]. Зростання такої невизначеності стимулює формування так званої «стратегії очікування», коли банки відкладають активні рішення щодо кредитування, скорочують частку ризикових активів у портфелях та посилюють контроль за позичальниками. Це відповідає класичним моделям розподілу портфеля, які прогнозують скорочення обсягів ризикових інвестицій у разі підвищення волатильності активів [1].

Невизначеність економічної політики має асиметричний вплив на банки різного масштабу. Великі банки, як правило, мають вищу стійкість до ризиків, тоді як малі фінансові установи демонструють суттєвіше скорочення кредитних операцій під час кризових періодів [6; 13]. В основі такого розмежування лежить зростання інформаційної асиметрії, коли банкам стає складніше об'єктивно оцінити фінансовий стан позичальників і диференціювати їх за рівнем ризику. Це зумовлює

підвищення обережності навіть щодо надійних клієнтів [10].

Збільшення невизначеності призводить до зростання резервів під можливі кредитні збитки, оскільки банки прагнуть компенсувати потенційні ризики неповернення коштів. За наявності одного стандартного відхилення зростання індексу економічної невизначеності обсяг резервів може зрости приблизно на 15 % [5]. Таке середовище одночасно спричиняє зниження вартості банківського капіталу, посилення нестабільності фінансової системи та збільшення частки проблемних кредитів унаслідок неефективного розподілу ресурсів і погіршення платоспроможності позичальників [11; 8; 7].

Отже, сучасні наукові підходи підтверджують, що економічна невизначеність є визначальним чинником у формуванні кредитної політики банків і рівня їхньої ризикованості. Вона впливає на обсяги кредитування, якість кредитних портфелів, рівень резервування та фінансову стабільність системи в цілому. Посилення ризиків і асиметрії інформації вимагає від банків розроблення адаптивних моделей кредитного управління, орієнтованих на мінімізацію негативних ефектів невизначеності.

Формулювання мети та методів дослідження. Мета статті – дослідити особливості банківського кредитування в умовах невизначеності, визначити фактори економічної нестабільності, а також окреслити напрями адаптації кредитної політики банків до зростання ризиків і мінливості фінансового середовища.

Методологічну основу дослідження становить системний підхід до вивчення процесів банківського кредитування в умовах економічної невизначеності, що дозволяє розглядати кредитну політику як складову загальної фінансової стратегії банку, інтегровану у макроекономічне середовище. Для досягнення поставленої мети використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів дослідження. Зокрема, метод аналізу та синтезу застосовано для визначення впливу факторів нестабільності на діяльність банків і формування системи взаємозалежних чинників, що визначають кредитну активність. Порівняльний метод використано для зіставлення особливостей реакції банківських установ на зміну рівня ризиків у різних економічних умовах. Метод узагальнення дозволив систематизувати результати наукових досліджень щодо управління кредитними ризиками в умовах невизначеності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасна банківська система функціонує в умовах постійних коливань економічного середовища, що зумовлює необхідність глибокого аналізу процесів кредитування в контексті зростаючої невизначеності. Динаміка макроекономічних показників, зміни у фінансовій і монетарній політиці, вплив воєнних дій, енергетичні та фінансові шоки формують складне поле ризиків, у якому банки змушені забезпечувати стабільність своєї діяльності. Особливого значення набуває пошук балансу між потребою в активізації кредитної підтримки економіки та необхідністю мінімізації можливих втрат від неповернення позик.

У цих умовах банківські установи змінюють підходи до оцінки кредитоспроможності позичальників, удосконалюють системи управління ризиками, розширюють використання цифрових інструментів і аналітики даних. Аналіз особливостей банківського кредитування в умовах невизначеності дає змогу не лише визначити тенденції поточного розвитку сектору, а й сформулювати практичні орієнтири для підвищення ефективності кредитної політики в посткризовий період [4; 5].

Для ефективного аналізу чинників, що зумовлюють зміну підходів банків до кредитування, доцільно систематизувати основні фактори економічної нестабільності та визначити їхній вплив на кредитну політику банківських установ. Узагальнення цих взаємозв'язків наведено в таблиці 1.

Представлені у таблиці 1 дані свідчать, що кредитна політика банків формується під потужним впливом макроекономічних, фінансових і політичних факторів нестабільності. Найбільш вагомими серед них є інфляційний тиск, валютна волатильність, зростання облікової ставки Національного банку України та безпекові ризики, які безпосередньо визначають умови доступу до кредитних ресурсів. Ці фактори не лише змінюють вартість позичень і рівень попиту на кредити, а й впливають на схильність банків до ризику, обсяг формування резервів та структуру кредитного портфеля [14; 7; 8].

Динаміка облікової ставки Національного банку України впродовж 2018–2025 рр. наочно відображає періоди жорсткості та пом'якшення монетарної політики, що безпосередньо впливали на умови кредитування, прибутковість банківського сектору та його інвестиційну активність. Зміни ключової ставки, показані на рисунку 1, демонструють реакцію регулятора на інфляційні коливання,

Таблиця 1

Фактори економічної нестабільності та їх вплив на кредитну політику банків

Фактор	Вплив на кредитну політику банків
Інфляційний тиск	Підвищення інфляції зменшує реальну вартість кредитних ресурсів, стимулює банки до перегляду процентних ставок, скорочення довгострокових кредитів і посилення вимог до забезпечення.
Валютна волатильність	Коливання валютних курсів підвищують ризики валютного кредитування, змушуючи банки знижувати частку позик у іноземній валюті та обмежувати доступ клієнтів до таких продуктів.
Зростання облікової ставки НБУ	Призводить до підвищення вартості залучених ресурсів і, відповідно, зростання ставок за кредитами. Це знижує попит на позики та сповільнює кредитну активність.
Політична та регуляторна невизначеність	Часті зміни у фінансовій і монетарній політиці, а також непередбачуваність державних рішень змушують банки діяти обережно, формувати додаткові резерви та зменшувати обсяги кредитування.
Військові дії та безпекові ризики	Руйнування інфраструктури, релокація бізнесу й скорочення платоспроможності населення призводять до підвищення кредитних ризиків і необхідності реструктуризації наявних позик.
Спад виробництва та зниження доходів бізнесу	Погіршує якість кредитних портфелів, збільшує частку простроченої заборгованості, знижує довіру банків до корпоративного сектору.
Нестабільність фінансових ринків	Зменшує доступність зовнішніх джерел фінансування, ускладнює управління ліквідністю, обмежує можливості банків підтримувати довгострокове кредитування.
Психологічні очікування учасників ринку	Негативні очікування бізнесу й населення формують обережну поведінку позичальників, скорочення попиту на кредити та підвищення схильності банків до ризико-уникання.

Джерело: сформовано на основі [3]

валютні ризики та макроекономічну нестабільність, зумовлену воєнними подіями та глобальними шоками.

Аналіз динаміки, наведеної на рисунку 1, свідчить, що впродовж 2018–2025 рр. облікова ставка Національного банку України зазнавала суттєвих коливань, відображаючи цикли посилення та пом'якшення монетарної політики. У 2018–2019 рр. регулятор утримував ставку на підвищеному рівні (17–18 %), реагуючи на інфляційний тиск і нестабільність валютного ринку. Починаючи з 2020 р., у період пандемічної кризи, ставка була поступово знижена до 6 %, що мало стимулювати економічну активність і розширити кредитування. Проте вже з 2022 р., у зв'язку з повномасштабним вторгненням Росії, НБУ перейшов до жорсткої монетарної політики, різко підвищивши ставку до 25 %. Цей крок був спрямований на стримування інфляційних очікувань, стабілізацію валютного ринку та захист фінансової системи від панічних настроїв [1–3; 14].

Поступове зниження облікової ставки у 2023–2025 рр. (до рівня 15 %) засвідчує від-

новлення довіри до монетарної політики та поступове поліпшення макрофінансової ситуації. Водночас навіть за умов пом'якшення грошово-кредитної політики рівень вартості кредитних ресурсів залишається відносно високим, що відображає збереження ризиків у банківському секторі та необхідність підтримання стабільності на тлі воєнних і післявоєнних викликів. Таким чином, динаміка облікової ставки є чутливим індикатором макроекономічної ситуації та важливим фактором формування поведінкових стратегій комерційних банків у сфері кредитування [8; 9].

Зростання макроекономічної невизначеності спонукає банки до обережнішої поведінки, перегляду кредитних стандартів, скорочення довгострокових кредитних програм і підвищення вимог до застави. Водночас військові ризики та спад виробництва створюють додатковий тиск на якість активів і потребують більшої уваги до реструктуризації боргів та управління ліквідністю.

Отже, економічна нестабільність стає ключовим чинником, що визначає трансформацію кредитної політики банків. Вона

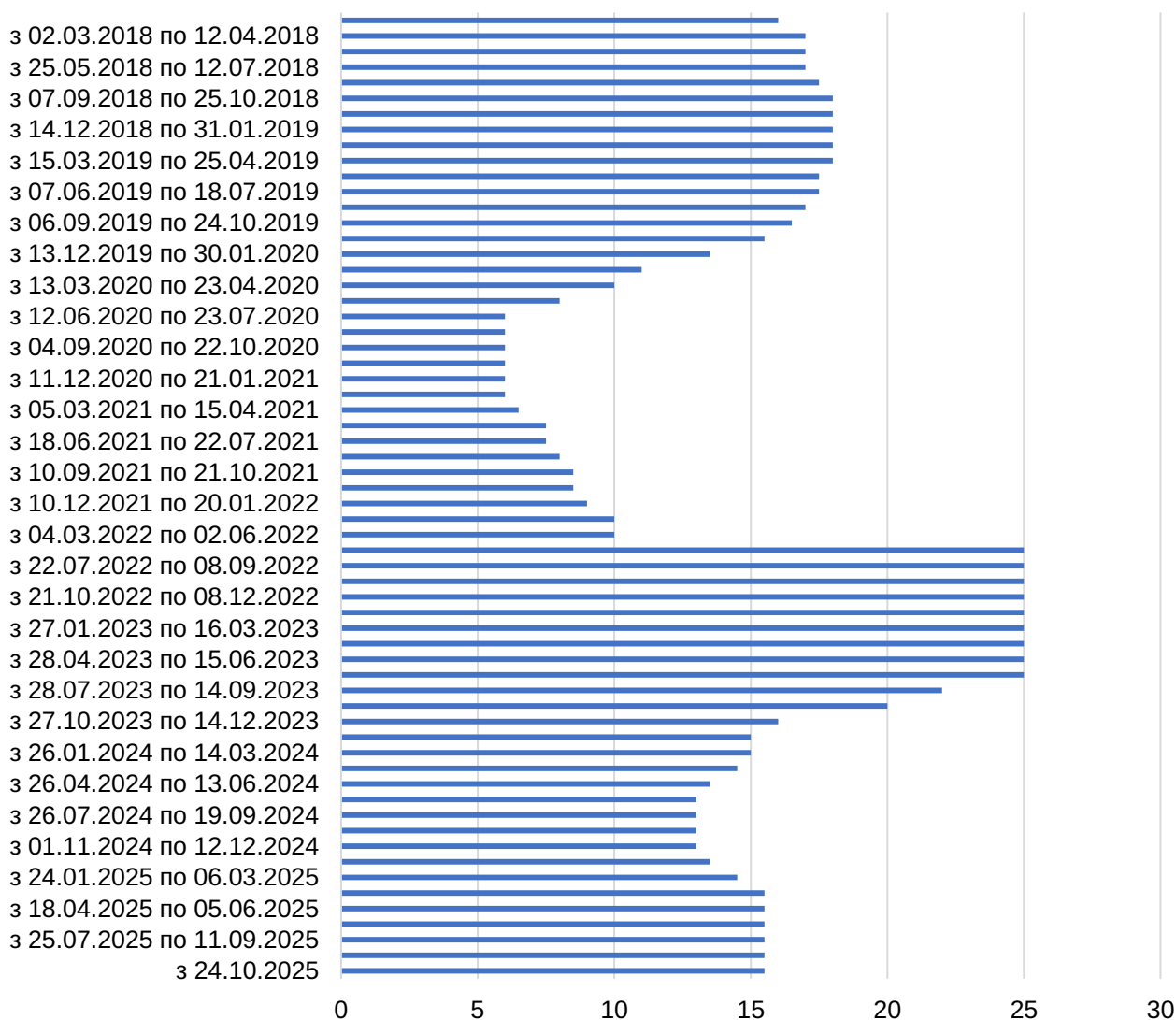

Рис. 1. Значення облікової ставки Національного банку України з 2018 по 2025 р.

Джерело: сформовано на основі [14]

зумовлює необхідність адаптації стратегій ризик-менеджменту, посилення аналітичних функцій і пошуку нових моделей забезпечення фінансової стійкості у змінному середовищі [10; 11].

З огляду на суттєвий вплив економічної нестабільності на банківську діяльність, особливо важливим стає питання пошуку ефективних механізмів реагування на зростання ризиків. Банки вимушені адаптувати кредитну політику до умов мінливого фінансового середовища, поєднуючи стратегічну гнучкість із посиленням систем управління ризиками. Основні напрями такої адаптації узагальнено в таблиці 2.

Як свідчать наведені дані, ефективна адаптація кредитної політики банків до умов невизначеності базується на поєднанні аналі-

тичних, організаційних та фінансових інструментів управління ризиками. Передусім посилення аналітики, цифрових скорингових систем і моделей прогнозування дозволяє банкам більш точно оцінювати ризик неповернення кредитів, підвищувати якість портфеля та скорочувати час ухвалення рішень. Це особливо актуально в умовах, коли швидкість реакції на зміну макроекономічних індикаторів безпосередньо впливає на прибутковість і стабільність установи [9].

Другим важливим напрямом є скорочення експозиції до найбільш ризикових секторів і диверсифікація кредитного портфеля. Банки переходять до більш збалансованої моделі управління активами, відмовляючись від надмірної концентрації на окремих галузях, чутливих до політичних чи валютних коливань.

Таблиця 2

Напрями адаптації кредитної політики банків

Напрямок адаптації	Опис впливу на кредитну політику банків
Посилення аналітики та скорингових моделей	Банки вдосконалюють системи оцінки позичальників (включно з більшою кількістю змінних, сценарних аналізів, «стрес-тестування»), що дозволяє швидше та точніше реагувати на підвищені ризики.
Зменшення експозиції до найбільш ризикових сегментів	У відповідь на нестабільність банки зменшують обсяги кредитування у галузях, які піддаються значним макроекономічним чи регуляторним коливанням, або ж підвищують заставу/гарантії.
Гнучке структурування кредитів та строків	Кредити стають більш адаптивними – наприклад, коротші терміни, варіабельні умови, частіша ревізія умов, щоб зменшити часовий горизонт ризику.
Підвищення резервування та капіталу під потенційні втрати	Банки створюють більші резерви під збитки, збільшують вимоги до капіталу, що дає змогу витримувати несподівані збитки і знижує тиск на ліквідність.
Використання нових фінансових продуктів і трансферу ризику	Наприклад, страхування кредитних ризиків, сек'юритизація кредитного портфеля, передачі ризику через гарантії або третіх осіб – що дозволяє банку зменшити власну експозицію.
Акцент на цифровізацію та моніторинг після видачі кредиту	Включає використання великих даних, AI-інструментів для моніторингу поведінки позичальника, раннього виявлення проблемних кредитів, що дозволяє оперативно коригувати стратегію.

Джерело: сформовано на основі [9]

Такі дії знижують потенційні втрати та сприяють довгостроковій стійкості.

Гнучкість структурування кредитів – ще один адаптивний інструмент, що дозволяє банкам оперативно реагувати на зміни фінансових умов. Використання коротших строків, варіабельних процентних ставок, можливість реструктуризації та перегляду умов у разі погіршення макроситуації зменшує часовий горизонт ризику [13].

Посилення резервування та капіталу під потенційні втрати виступає фундаментом фінансової стійкості банківської системи. Завдяки цьому установи здатні витримувати збитки без суттєвого зниження ліквідності. Паралельно зростає роль нових фінансових інструментів – сек'юритизації, страхування ризиків, банківських гарантій, які допомагають розподіляти або передавати ризики третім сторонам [12].

Не менш значущим є напрям цифровізації моніторингу після видачі кредитів. Використання штучного інтелекту, аналітики великих даних і систем раннього попередження дозволяє банкам виявляти проблемні кредити на ранніх стадіях та коригувати стратегію ще до настання дефолту.

Отже, адаптація кредитної політики банків до умов невизначеності передбачає сис-

темний підхід, у якому поєднуються технологічні інновації, управління ризиками та гнучкі організаційні рішення. Така стратегія не лише мінімізує потенційні збитки, але й створює основу для забезпечення фінансової стійкості банків у мінливому економічному середовищі.

Висновки. Проведене дослідження підтверджує, що банківське кредитування є однією з найчутливіших сфер фінансової системи до впливу економічної невизначеності. Виявлено, що макроекономічна та політична нестабільність, зростання облікової ставки, інфляційний тиск і валютна волатильність безпосередньо впливають на структуру кредитного портфеля, рівень ризиковості операцій та ліквідність банків. У періоди підвищеної невизначеності фінансові установи вдаються до обережної стратегії поведінки, скорочують обсяги кредитування, переглядають стандарти оцінки позичальників і посилюють вимоги до забезпечення.

Аналіз засвідчив, що сучасна кредитна політика банків потребує постійної адаптації до динамічних змін економічного середовища. До ключових напрямів такої адаптації належать посилення аналітичних інструментів, використання цифрових технологій у скорингових моделях, диверсифікація кредитних

портфелів, підвищення рівня резервування та застосування механізмів трансферу ризиків. Значну роль відіграє цифровізація моніторингу кредитів, яка забезпечує оперативне виявлення проблемних активів і знижує втрати від неповернення позик.

Отже, ефективна кредитна політика банків в умовах невизначеності має ґрунтуватися на принципах гнучкості, збалансованості та

проактивного ризик-менеджменту. Упровадження аналітичних та цифрових інновацій, посилення резервної спроможності, розвиток партнерства з державними і міжнародними фінансовими інституціями дозволять забезпечити стійкість банківського сектору, підтримати кредитну активність і сприяти відновленню економіки в умовах нестабільності та післякризового розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Correa, R., Giovanni, J. di, Goldberg, L. S., & Minoiu, C. (2023). Trade Uncertainty and U.S. Bank Lending. *SSRN Electronic Journal*. URL: <https://doi.org/10.2139/ssrn.4631037> (дата звернення: 28.11.2025).
2. Danişman, G. Ö., Ersan, O., & Demir, E. (2020). Economic policy uncertainty and bank credit growth: Evidence from European banks. *Journal of Multinational Financial Management, Elsevier*, vol. 57. URL: <https://doi.org/10.1016/j.mulfin.2020.100653>. (дата звернення: 28.11.2025).
3. Demir, E., & Danişman, G. O. (2021). The impact of economic uncertainty and geopolitical risks on bank credit: Evidence from emerging economies. *North American Journal of Economics and Finance, Elsevier*, vol. 57(C), URL: <https://doi.org/10.1016/j.najef.2021.101444> (дата звернення: 28.11.2025).
4. Grimme, C., & Henzel, S. (2024). Uncertainty and credit conditions: Non-linear evidence from firm-level data. *International Review of Economics & Finance*, vol. 93, Part A, June 2024, pp. 1307-1323. URL: <https://doi.org/10.1016/j.iref.2024.03.039> (дата звернення: 28.11.2025).
5. Guedhami, O., Mansi, S., Reeb, D. M., & Yasuda, Y. (2021). Economic policy uncertainty and allocative distortions. *Journal of Financial Stability*, 56(4):100923. URL: <https://doi.org/10.1016/j.jfs.2021.100923>. (дата звернення: 28.11.2025).
6. Hu, S., & Gong, D. (2018). Economic policy uncertainty, prudential regulation and bank lending. Evidence from the U.S. *Cogent Economics & Finance*, 11(1), URL: <https://doi.org/10.1080/23322039.2023.2223809>. (дата звернення: 28.11.2025).
7. Karadima, M., & Louri, H. (2020). Economic policy uncertainty and non-performing loans: The moderating role of bank concentration. *Finance Research Letters, Elsevier*, vol. 38(C). URL: <https://doi.org/10.1016/j.frl.2020.101458>. (дата звернення: 28.11.2025).
8. Lai, W. F., & Goh, K. (2025). Loan Loss Provisions and Bank Value in the United States: A Moderation Analysis of Economic Policy Uncertainty. *Economics E-Journal*, 19(1). URL: <https://doi.org/10.1515/econ-2025-0141>. (дата звернення: 28.11.2025).
9. Phan Thi Hang, N. (2023). Policy recommendations for controlling credit risks in commercial banks after the Covid-19 pandemic in Vietnam. *Cogent Economics & Finance, Taylor & Francis Journals*, vol. 11(1), pages 2160044-216. URL: <https://doi.org/10.1080/23322039.2022.2160044>. (дата звернення: 28.11.2025).
10. Phan, D. H. B., lyke, B. N., Sharma, S. S., & Affandi, Y. (2020). Economic policy uncertainty and financial stability—Is there a relation? *Economic Modeling, Elsevier*, vol. 94(C), pages 1018-1029. URL: <https://doi.org/10.1016/j.econmod.2020.02.042>. (дата звернення: 28.11.2025).
11. Shabir, M., Jiang, P., Bakhsh, S., & Zhao, Z. (2021). Economic policy uncertainty and bank stability: Threshold effect of institutional quality and competition. *Pacific-Basin Finance Journal* 68(S2):101610. URL: <https://doi.org/10.1016/j.pacfin.2021.101610>. (дата звернення: 28.11.2025).
12. Shabir, M., Jiang, P., Hashmi, S. H., & Bakhsh, S. (2022). Non-linear nexus between economic policy uncertainty and bank lending. *International Review of Economics & Finance*, vol. 79(C), pp. 657-679. URL: <https://doi.org/10.1016/j.iref.2022.02.016> (дата звернення: 28.11.2025).
13. Tran, D. V. (2020). Policy uncertainty and bank lending. *Economics Bulletin*, vol. 40(2), pp. 952-977. URL: <https://econpapers.repec.org/RePEc:eb:ecbull:eb-19-01026> (дата звернення: 28.11.2025).
14. Національний банк України. Облікова ставка Національного банку. URL: <https://bank.gov.ua/ua/monetary/archive-rish> (дата звернення: 28.11.2025).

REFERENCES:

1. Correa, R., Giovanni, J. di, Goldberg, L. S., & Minoiu, C. (2023). Trade Uncertainty and U.S. Bank Lending. *SSRN Electronic Journal*. Available at: <https://doi.org/10.2139/ssrn.4631037> (accessed November 28, 2025).

2. Danişman, G. Ö., Ersan, O., & Demir, E. (2020). Economic policy uncertainty and bank credit growth: Evidence from European banks. *Journal of Multinational Financial Management, Elsevier*, vol. 57. Available at: <https://doi.org/10.1016/j.mulfin.2020.100653>. (accessed November 28, 2025).
3. Demir, E., & Danişman, G. O. (2021). The impact of economic uncertainty and geopolitical risks on bank credit: Evidence from emerging economies. *North American Journal of Economics and Finance, Elsevier*, vol. 57(C), Available at: <https://doi.org/10.1016/j.najef.2021.101444> (accessed November 28, 2025).
4. Grimme, C., & Henzel, S. (2024). Uncertainty and credit conditions: Non-linear evidence from firm-level data. *International Review of Economics & Finance*, vol. 93, Part A, June 2024, pp. 1307-1323. Available at: <https://doi.org/10.1016/j.iref.2024.03.039>. (accessed November 28, 2025)
5. Guedhami, O., Mansi, S., Reeb, D. M., & Yasuda, Y. (2021). Economic policy uncertainty and allocative distortions. *Journal of Financial Stability*, 56(4):100923. Available at: <https://doi.org/10.1016/j.jfs.2021.100923>. (accessed November 28, 2025)
6. Hu, S., & Gong, D. (2018). Economic policy uncertainty, prudential regulation and bank lending. Evidence from the U.S. *Cogent Economics & Finance*, 11(1), Available at: <https://doi.org/10.1080/23322039.2023.2223809> (accessed November 28, 2025).
7. Karadima, M., & Louri, H. (2020). Economic policy uncertainty and non-performing loans: The moderating role of bank concentration. *Finance Research Letters, Elsevier*, vol. 38(C). Available at: <https://doi.org/10.1016/j.frl.2020.101458> (accessed November 28, 2025).
8. Lai, W. F., & Goh, K. (2025). Loan Loss Provisions and Bank Value in the United States: A Moderation Analysis of Economic Policy Uncertainty. *Economics E-Journal*, 19(1). Available at: <https://doi.org/10.1515/econ-2025-0141> (accessed November 28, 2025).
9. Phan Thi Hang, N. (2023). Policy recommendations for controlling credit risks in commercial banks after the Covid-19 pandemic in Vietnam. *Cogent Economics & Finance, Taylor & Francis Journals*, vol. 11(1), pages 2160044-216. Available at: <https://doi.org/10.1080/23322039.2022.2160044> (accessed November 28, 2025).
10. Phan, D. H. B., Iyke, B. N., Sharma, S. S., & Affandi, Y. (2020). Economic policy uncertainty and financial stability—Is there a relation. *Economic Modelling, Elsevier*, vol. 94(C), pages 1018-1029. Available at: <https://doi.org/10.1016/j.econmod.2020.02.042> (accessed November 28, 2025).
11. Shabir, M., Jiang, P., Bakhsh, S., & Zhao, Z. (2021). Economic policy uncertainty and bank stability: Threshold effect of institutional quality and competition. *Pacific-Basin Finance Journal* 68(S2):101610. Available at: <https://doi.org/10.1016/j.pacfin.2021.101610> (accessed November 28, 2025).
12. Shabir, M., Jiang, P., Hashmi, S. H., & Bakhsh, S. (2022). Non-linear nexus between economic policy uncertainty and bank lending. *International Review of Economics & Finance*, vol. 79(C), pp. 657-679. Available at: <https://doi.org/10.1016/j.iref.2022.02.016> (accessed November 28, 2025).
13. Tran, D. V. (2020). Policy uncertainty and bank lending. *Economics Bulletin*, vol. 40(2), pp. 952-977. Available at: <https://econpapers.repec.org/RePEc:ecb:ecbull:eb-19-01026> (accessed November 28, 2025).
14. Natsionalnyi bank Ukrainy. Oblikova stavka Natsionalnoho banku. [National Bank of Ukraine. National Bank discount rate]. Available at: <https://bank.gov.ua/ua/monetary/archive-rish> (accessed November 28, 2025)